

РЕШЕНИЕ

№ 2341

гр. София, 02.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в публично заседание на 11.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **9848** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на Г. Т. В. от [населено място], [улица], ет.4, ап.№ 8, против Заповед № ДИ-03-025 от 07.10.2011 г., издадена от областния управител на Област С., с която на основание чл.48, ал.1 от Закона за държавната собственост /ЗДС/, във вр. чл.84, ал.1 и чл.90 ППЗДС, е наредено да се продаде на жалбоподателя земя-частна държавна собственост, представляваща ½ ид.ч. от УПИ XII-288, в кв.196 по плана на [населено място], м."Л-II ч.", за сумата 238 700 лв. без ДДС.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на административния акт поради противоречие с материалните разпоредби. Твърди се, че субективното право на жалбоподателя да закупи държавната земя е възникнало ex lege с подадената от него молба за изкупуване на земята, вх.№ 94ГГ100/16.10.2007 г. Поради това неправилно административният орган е определил цената на изкупуваната земя съобразно нормата на чл.90 ППЗДС след изменението на текста /ДВ, бр.61 от 09.08.2011 г./. Поддържа се, че оценката на земята е следвало да бъде извършена по реда на чл.90 ППЗДС/в отменената му редакцията, обн. ДВ бр.78/2006г./ – т.е. не по пазарни цени, а по данъчната оценка, завишена с 20%.

Ответникът по жалбата – областен управител на Област С. чрез процесуалния си представител юр.К. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна

следното:

На 16.10.2007 г. жалбоподателят подава молба до областния управител с искане, на основание чл.84 ППЗДС да бъде определен за купувач на ½ ид.ч. от УПИ XII-288, в кв.196 по плана на [населено място], м."Л.-II ч.", състоящ се от 427 кв.м. На 22.11.2007 г. Г. В. е обжалвал мълчаливия отказ на областния управител да се произнесе по молбата му и с решение от 29.06.2009 г. на АССГ по адм.д.№ 6066/2007 г. мълчаливият отказ е отменен, а преписката върната на ответника за издаване в 14-дневен срок на заповед по чл.85, ал.1 ППЗДС. На 27.09.2011 г. областният управител издава Заповед № РД-15-136, с която възлага изготвянето на пазарна оценка на имота. Такава е изготвена от независим оценител и въз основа на нея ответникът издава оспорената заповед на 07.10.2011 г., като определя цена на държавната земя в размер на 238 700 лв. без ДДС.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София – град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законния срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Спорът по делото е правен и се свежда до преценка коя от редакциите на чл.90 ППЗД следва да намери приложение в случая – тази от преди изменението от 09.08.2011 г., която предвижда цената на закупуваната земя да се определя от данъчната оценка, увеличена с 20%, или след изменението на разпоредбата, където цената се определя по пазарен механизъм. Действително към момента на подаване на молбата за изкупуване е действала старата редакция на текста на чл.90 ППЗДС. Към момента на издаване на оспорената заповед обаче този ред е бил отменен и в сила е изменението на чл.90 ППЗДС, с което цената се определя по пазарен механизъм. Новата редакция на текста има процесуален характер. Административният орган е длъжен да се съобрази с действащият към момента на издаване на заповедта по чл.85, ал.1 ППЗДС ред за определяне на цената – по пазарен принцип. Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че правото на изкупуване е възникнало с подаването на молбата до областния управител и от това иманентно следва да се приложи действащия към този момент ред за определяне на цената на земята. Оспорената заповед е част от сложния фактически състав на покупко-продажба. Крайният резултат зависи от съвпадението на волята на двете насрещни страни-продавач и купувач. Ако купувачът не желае покупката при тези условия, той може да се откаже от нея, докато административният орган при наличието на предпоставките на чл.84 ППЗДС е длъжен да извърши продажбата.

Противно на твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя, оспорената заповед не е нищожна, като издадена в противоречие на влязлото в сила съдебно решение по адм.д.№ 6066/2007 г. на АССГ,II отд. 23 състав/ по arg. от чл.177 ал.2 от АПК/. Липсва идентичност между фактическите основания, при които са издадени процесната заповед и мълчаливия отказ на областния управител, предмет на оспорване в съдебното производство пред АССГ. Съдът, с решението си е отменил отказа като незаконосъобразен и на основание чл.173 ал.3 от АПК е изпратил преписката за произнасяне/ издаване на заповед по чл.85 ал.1 от ППЗДС/ на областния управител със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, като му е дал срок да стори това. Оспорената заповед № ДИ-03-025 от

07.10.2011 г. е издадена в съответствие с действащите относими материално правни разпоредби и не е в противоречи на постановения съдебен акт по цитираното дело.

Предвид гореизложеното съдът намира, че обжалвания индивидуален административен акт е законосъобразен, същият е издаден от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия и при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с целта на закона.

При този изход на спора, своевременно направеното искане и на основание чл.143, ал.4 АПК на ответника следва да се присъдят разноските по делото – юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град,Второ отделение,39 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Т. В. против Заповед № ДИ-03-025 от 07.10.2011 г., издадена от областния управител на Област С..

ОСЪЖДА Г. Т. В. от [населено място], [улица], ет.4, ап.№ 8, да заплати на областна управа на област С. разноски по делото размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от съдебния акт да се изпрати на страните .

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: